

CUMPĂNA UNUI PRIM BILANȚ

la un deceniu de la primul Congres de Dacologie
2000 - 2009

Motto:

MIHAI EMINESCU: "...în România totul trebuie dacizat...."

Iată-ne reuniți după zece ani de când, la primul nostru Congres Internațional de Dacologie, în 2000, entuziaștii participanți au evocat cu mândrie gânduri și fapte izvorâte din cercetare și din credința sfântă a originii dacice a neamului nostru și, în același timp, au ignorat ironii și zâmbete de neîncredere din partea acelor care falsificau sau acceptau falsificarea istoriei românilor.

Convinși că relevarea adevărului este un proces îndelungat, dar absolut necesar pentru verticalitatea noastră ca popor, participanții la primul congres de dacologie au decis să-și adâncească cercetările în numele aceluiași ideal și, îmbărbătați de ofertă a unui generos sponsor și de inițiativa neobosită a Societății DACIA REVIVAL INTERNATIONAL, să opună pseudo-istoriei oficiale afirmarea anuală a eforturilor continue din această decadă ale cercetătorilor cu multiple formații, întru readucerea la lumină a adevăratelor metereze de pe care strămoșii Românilor au înfruntat cu eroism vitregiile Timpurilor.

Lupta pentru adevărul Lumii Daco-Getice nu a început doar acum zece ani!

Au început-o Zamolxe, Orfeu, Burebista, Deceneu, Cotisso, Diurpaneu, Decebal, Regalian și toți ceilalți eroi ai noștri, știuți și încă neștiuți, împământenți de-o parte și cealaltă a hotarului de acum două mii de ani; au continuat-o sfinții părinți din Dacia începutului de Creștinătate; au purtat-o de-a lungul Mediteranei Goții arieni porniți din lumea Daco-Getică a Danubiului; au recunoscut-o și au etalat-o chiar remarcabili învățați ai Evului Mediu European. Față cu asprimea principiilor creștine, impresionanta structură polivalentă a Daco-Geților - trecută chiar peste bariera pragmatismului legionarilor romani, după cum o demonstrează în secolul al VI-lea e.n. scrierile lui Cassiodorus și Iordanes! - a suferit o cvasi-continuă ascundere sub obroc, se pare: chiar o sistematică distrugere a dovezilor, a documentelor. Nu e de mirare că, în chip de primi istorici ai Românilor, cronicari de talia lui Grigore Ureche și Miron Costin, școliți în catolica Polonie și dispunând doar de documentele care preamăreau Imperiul Roman, fundament al noului Imperiu Creștin Romano-Catolic, au acceptat - din prea mare foame de adevăr! - și neadevărul aceluia faimos "De la Râm ne tragem"!..

Dacă, apreciind rădăcinile Românilor, stolnicul Constantin Cantacuzino (în "ISTORIA ȚĂRII ROMÂNEȘTI") crede într-un amestec daco-roman, "academicul" Constantin Cantemir și corifeii Școlii Ardelene profesează ideea...dispariției Dacilor, înlocuiți de "puritatea Gintei Latine"! Păstrăm un bine-cuvenit respect eforturilor, într-o epocă și o lume atât de ostilă românismului cum era aceea a Imperiului Austro-Ungar, ale lui Inochențiu Micu-Clain, Samuil Micu, Gheorghe Șincai, Petru Maior, Ioan Budai-Deleanu și ale altor contemporani ardeleni ai acestora, care au unit imboldurile iluministe cu interesul eliberării naționale. Numai că Ducipalul pe care au încălecat asculta

doar...comenzi în latinește; și-i purta orbește - "consecutio temporem"! - spre Cetatea Romei și către iluzoriul dătător de speranțe "Sfânt Scaun Papal". Să avem înțelegere pentru momentul istoric. Din pintenii acestor corifei, dar mai ales din strădaniile fantasmagorice ale unor urmași imediați ai acestora de a se vâra sub poala Occidentului în nădejdea unui os de ros, s-a născut enormul fals al "originii latine" a Românilor și, concomitent, al presupusei dispariții în neant a ceea ce a fost Lumea Daco-Getică!...

În numele nevoii de balansare către un adevăr mai puțin desfigurată, intelectuali din Principate (dar cu "școală grecească"!) precum Dimitrie Philipide, Naum Râmnicăeanu, Dionisie Fotino, Ienăchiță Văcărescu și alții, opun acestei viziuni - în prima jumătate a secolului al XIX-lea - alternativa unei "originii daco-romane". Naum Râmnicăeanu, de pildă, "...nu se sfîia, la 1828, să afirme chiar originea dacică a moldovenilor" (L.Boia, "Istorie și mit...",1997, p.88). Vreme de aproape două secole acesta va fi câmpul de luptă al istoriei românești: înfruntarea dintre apărătorii "originii latine" și cei ai "originii mixte" (în care contribuției "daco-getice" i se atribuie o pondere mai mare sau mai mică, după împrejurări; care împrejurări sunt mai degrabă de sorginte geopolitică și nu de reală, de obiectivă discernere istorică). Dacă în prima tabără se vor situa ridicolii urmași "ultra-latiniști" din smocul de coadă al Școlii Ardelene (iar specimene ale acestei categorii mai bântuie și astăzi prin ungherele obscure ale cercetării, ba chiar ale unor... muzee românești!), în cea de a doua - condamnând abuzurile latiniste - se vor situa, semnificativ, luminate minți ale culturii naționale, precum Mihail Kogălniceanu, Alecu Russo, uneori chiar Titu Maiorescu și alți "Junimiști".

I.C.Brătianu, Cezar Bolliac și I.P.Hașdeu vor trage brazdă adâncă pentru înșămânțarea noului adevăr istoric în care vor încolți dovezile germinative ale studiilor lui Nicolae Densușianu, Grigore Tocilescu, Dimitrie Onciul, A.D.Xenopol, Vasile Pârvan, Constantin Daicoviciu și o serie de contemporani ai acestora. Din mrejele cercetării lor se va contura tot mai mult, către sfârșitul secolului XX și începutul acestui nou mileniu (și în strânsă, organică legătură cu aportul științific modern: cel pluridisciplinar!), direcțiile de explorare ale noii Mișcări Dacologice: afirmarea esențială - și fără exagerări exclusiviste - a temeinicei ORIGINI GETO-DACICE A ROMÂNILOR din întreg Estul și Centrul Europei, popor care continuă etnicitatea traco-geto-dacică; originea geto-dacică (respectiv: danubiană) a străvechii Limbi Române, probabil element de referință pentru evoluția limbilor Indo-Europene; continuitatea etnică premedievală (prin "Goți") și medievală (prin "Vlahii de pe ambele maluri ale Dunării"); necesitatea rescrierii unei noi și obiective Istории a României; demontarea structurilor pseudo-istorice de sorginte geopolitică, a acelor ipoteze aparent sterile dar care vizează, în fapt, ocultarea lumii daco-getice pentru a servi interese străine Românilor.

*

În aprecierea retrospectivă a temeiurilor pe care DACOLOGIA actuală își clădește drumul spre adevăr, asemenea înaltei coroane a Carpaților care domină împrejurimile Estului European, strălucește - din zarea secolului al XIX-lea imaginea majestuoasei personalități a lui Mihai Eminescu, politicianul, poetul, ziaristul, filozoful, dramaturgul, purtătorul incontestabil al stindardului cultural național !...

Nu numai că versurile lui, de un secol și jumătate, sunt continuu rostite de mai toate buzele Românilor de Pretutindeni, asemenea rugăciunilor; nu numai că adâncimea gândirii sale poetice și filozofice a anticipat mari și esențiale descoperiri mondiale ale secolului următor (să fi citit... Einstein "La Steaua..." și "Luceafărul" înaintea formulării

Teoriei Relativității?!); în impresionanta sa activitate ziaristică, veritabilă tribună de afirmare a crezurilor sale social-politice, Mihai Eminescu se relevă drept pilon esențial al credinței noastre întru continuitatea și realitatea Lumii Daco-Getice. Dacă în anii post-adolescenței sale, tributar concepției ardelenesti de atunci (adică cea din spațiul în care și-a început dramaticul voiaj spre Trecut și Viitor), tânărul Eminescu mai credea și el într-o imaginară "jumătate latină" a făpturii naționale, anii de maturitate și de intensă activitate ziaristică din perioada de pârg a vieții demonstrează un Eminescu trecut ferm și definitiv de partea lui Zamolxe și Decebal!...

Suntem convinși că, dedicând generic această ediție a X-a a Congresului Internațional de Dacologie inestimabilei imagini a lui Mihai Eminescu, ne îndeplinim nu numai datoria recunoașterii unui admirabil antecesor; dar vom facilita și prezentarea unor dovezi de amănunt privind complexa personalitate și contribuție a acestui "munte național" pe care unii, profitând de un doar aparent sprijin oficial, încearcă zadarnic să-l diminueze sau să-l ignore.

Ca de obicei, onorând în sesiunile comune prin comunicări la obiect ținta generică a Congresului, această Ediție a X-a va asigura - de asemenea - timpul și spațiul corespunzător multiplelor și extrem de valoroaselor comunicări cu caracter particular privind obiectivele curente ale Mișcării Dacologice.

Contrar obiceiului celor "Două zile de Congres", în acest an - grație contribuției unor organizații-surori, a unor terți entuziaști, a unui admirabil sponsor, (și, sperăm, a unei colaborări oficiale guvernamentale!) - temeiului generic al Congresului îi este dedicată prima zi a celor trei zile de Congres (vă rugăm să consultați, în acest sens, programul desfășurării lucrărilor Congresului al X-lea, alăturat).

Felicitându-i pe participanții perseverenți și entuziaști la cele zece ediții de până acum ale Congreselor Internaționale de Dacologie, le urăm succes în pragul deschiderii unui nou an de rodnică activitate; și îi felicităm acum, la încununarea publică a remarcabilelor lor eforturi din anul care a trecut de la anteriorul congres. Vom demonstra, o dată în plus, că anii... "...nu au trecut (doar) ca... nori lungi pe șesuri"; ci, brazdă rodnică însământată de înaintași, ea dă astăzi rod bogat întru beneficiul Prezentului și Viitorului Poporului Român!...

Dr. NAPOLEON SĂVESCU

Președinte și fondator al Societății
"DACIA REVIVAL

INTERNATIONAL, Inc."